



Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ  
КЖ-кре-10/22  
19.08.2022. године  
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Злате Несторовић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са Тамаром Миливојевић, записничарем, у поступку извршења стране кривичне пресуде уз премештај осуђеног АА, због кривичног дела трговина са опојним дрогама из члана 28а, ставка 1., пети случај, ставка 2., тачка 3. СМГ Републике Аустрије, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Миливоја Симића из Крушевца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевци Кв-257/21 од 21.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.08.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе браниоца осуђеног АА, адвоката Миливоја Симића, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Крушевцу Кв-257/21 од 21.01.2022. године, тако да гласи:

УСВАЈА СЕ замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.740.475 од 18.11.2021. године, за **извршење стране кривичне пресуде** – правноснажне и извршне пресуде Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нv 93-20x од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Bs 300/20h од 19.01.2021. године и **трансфер – премештај осуђеног АА**, рођеног ..... године у Крушевцу, са пребивалиштем у Крушевцу, село ....., држављанин Републике Србије, рођен у Крушевцу, ..... године, тренутно на издржавању казне затвора у Правосудној установи Hirtenberg/Хиртенберт у Републици Аустрији, из Републике Аустрије у Републику Србију,

осуђеног због кривичног дела трговина са опојним дрогама из члана 28а, ставка 1., пети случај, ставка 2., тачка 3. СМГ Републике Аустрије, због тога што је:

В./ у Бечу противправно другима продавао опојне дроге у количини која премашује граничну количину (сходно члану 28b СМГ) петнаест пута и то 520 грама хероина који је садржао 12,2% диацетилморфина (хероин) (првобитно редни број 197.), тј. садржао 63,44 грама диацетилморфина (хероин) и 58,5 грама кокаина, који је садржао 48% чистог кокаина (првобитно редни број 197.), тј. садржао 28.08 грама чистог кокаина (количину која премашује граничну количину више од 23 пута) и то:

И./ у временском периоду од 19.03.2020. године до 04.05.2020. године у Бечу ББ укупно 4 грама кокаина по цени од 90,-- евра за грам, тј. укупно за 360,-- евра; (првобитан редни број 100., страна у акту 243., и даље)

II./ у временском периоду од почетка марта месеца 2020. године до 07.05.2020. године продавао ВВ у великом броју наврата укупно 130 грама хероина по цени од 20,-- евра за грам, тј. укупно за 2.600,-- евра; (е-пошта од 09.07.2020. године која још није забележена у акту)

III./ у временском периоду од средине априла месеца 2020. године до 07.05.2020. године продавао ГГ у великом броју наврата укупно 86 грама хероина по цени од 20,-- евра за грам, тј. укупно за 1.720,--евра и 20 грама кокаина по цени од 90,-- евра за грам, тј. укупно 1.800,-- евра; (првобитан редни број 183., страна у акту 35., и даље.)

IV./ у временском периоду од средине фебруара месеца 2020. године до 08.05.2020. године продавао ДД и ЂЂ у великом броју наврата 120 грама хероина за сопствену употребу по цени од 20,--евра за грам, тј. укупно за 2.400,--евра;

V./ у временском периоду од средине фебруара месеца 2020. године до 10.03.2020. године продавао ДД и ЂЂ у великом броју наврата 8 грама хероина и 1,5 грам кокаина дневно, тј. за 23 дана укупно 184 грама хероина и 34,5 грама кокаина, који су били планирани за даљу продају ЕЕ; (првобитан редни број 33., страна у акту 143., првобитан редни број 100., страна у акту 171.)

и прекршаја припремања трговине са опојним дрогама сходно члану 28., ставка 1., прва реченица, први и други случај СМГ Републике Аустрије, због тога што је:

С./ у Бечу, дана 08.05.2020. године у свесном и жељеном суделовању са ДД и ЂЂ, као саучесник (сходно члану 12 КЗ-а) противправно купио и поседовао опојне дроге у количини која премашује граничну количину (сходно члану 28б СМГ) и то 7,9 грама хероина, који је садржао диацетилморфин (хероин), 3,6 грама канабис биљка која је садржала Делта - 9-ТХЦ и ТХЦА, као и 37,9 грама хероина који је садржао 4,63 грама диацетилморфина (хероин) и 6,3 грама кокаина који је садржао 3,08 грама чистог кокаина, са умишљајем, да то стави у промет, тако што су то ускладиштили у стану у 1170 Бечу, у улици .....

- чиме је учинио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС”, бр. 85/2005, 88/2005, ... 94/2016, 35/2019)

Па га применом чланова 4, 14, 22, 25, 26, 42, 45 и 54. Кривичног законика, члана 424. Законика о кривичном поступку и чланова 7, 56, 58, 61, 62, 65, 68 и 69. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима,

## О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, коју да издржи, у коју казну се урачунава време до сада проведено на издржавању казне затвора и време проведено у притвору у периоду почев од 08.05.2020. године у 7:10 часова, до 17.09.2020. године у 10:54 часова, у истражном затвору у Републици Аустрији.

Од осуђеног АА на основу чланова 87. став 1. КЗ и 246. став 8.КЗ заплена опојна дрога се трајно одузима, а на основу чланова 91. и 92. КЗ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, и то новац у износу од 6.175 евра.

**ОДОБРАВА СЕ** премештај осуђеног АА држављанина Републике Србије који ће се извршити из земље изрицања казне, односно Републике Аустрије у земљу издржавања казне, Републику Србију.

Извршење ове пресуде, као и доношење одлуке о условном отпусту спроводи се по праву Републике Србије.

Жалба браниоца осуђеног АА у осталом делу се одбија као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ.

### Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кв-257/22 од 21.01.2021. године, усвојена је замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.740.475 од 18.11.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде – правноснажне и извршне пресуде Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нв 93-20х од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Вs 300/20h од 19.01.2021. године и трансфер – премештај осуђеног АА, рођеног ..... године у Крушевцу, са пребивалиштем у Крушевцу, ....., држављанин Републике Србије, из Републике Аустрије у Републику Србију, осуђеног због кривичног дела трговина са опојним дрогама из члана 28а, ставка 1., пети случај, ставка 2., тачка 3. СМГ Републике Аустрије и др.

Након чињеничног описа инкриминисаних радњи за које је осуђени АА оглашен кривим и осуђен наведеним пресудама суда у Бечу, првостепеном пресудом је дата правна квалификација тих радњи према законодавству Републике Србије, и то као два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за која је првостепеном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, коју да издржи, у коју казну се урачунава време до сада проведено на издржавању казне затвора и време проведено у притвору у периоду почев од 08.05.2020. године у 7:10 часова, до 17.09.2020. године у 10:54 часова, у истражном затвору у Републици Аустрији.

Против првостепене пресуде жалбу је изјавио бранилац осуђеног, адвокат Миливој Симић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Крушевцу Кв-257/22 од 21.01.2021. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи тако што ће осуђеном АА изрећи казну затвора у трајању од 3 (три) година и 6 (шест) месеци у коју ће урачунати време које је до сада провео на издржавању казне затвора и време проведено у притвору уз захтев да се бранилац осуђеног обавести о седници већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском број: КТРИ 69/22 од 25.07.2022. године, је предложио да се жалба браниоца осуђеног одбије као неоснована, а пресуда Вишег суда у Крушевцу Кв-257/22 од 21.01.2021. године, потврди.

Апелациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалбе, писаног

изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у наведеном поднеску, као и објашњења изнетих на седници већа нашао:

Жалба браниоца осуђеног АА је делимично основана.

У жалби браниоца осуђеног се наводи као основ побијања првостепене пресуде битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и истиче да првостепени суд није дао јасне разлоге за своју одлуку о правној квалификацији инкриминисаних радњи осуђеног АА по домаћем кривичном законодавству, односно о непостојању стицаја кривичних дела у радњама осуђеног, због чега је и одлука о кривичној санкцији неправилна.

Међутим, иако се првостепена пресуда побија због напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, из образложења жалбе се види да се овај жалбени основ своди на побијање првостепене пресуде због повреде кривичног законика и то, одредбе члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити.

У жалби браниоца се наводи да је првостепени суд погрешно закључио да се у радњама осуђеног АА, које су ближе описане под тачкама В./ и С./ изреке пресуде стичу обележја два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, с обзиром да радња припремања трговине опојним дрогама описана у тачки С./ представља само један од облика предметног кривичног дела, дакле да се ради о једном кривичном делу из члана 246. став 1. Кривичног законика, а не о стицају кривичних дела.

Апелациони суд налази да је предњи жалбени навод браниоца осуђеног основан. Наиме, основано се у жалби браниоца осуђеног АА истиче да наведени чињенични опис из пресуда Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нв 93-20х од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Bs 300/20h од 19.01.2021. године, по свом смислу и садржини одговара једном кривичном делу неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а не два кривична дела, као то налази првостепени суд.

Кривичним закоником у члану 246. став 1. прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге и да ће се казнити казном затвора од три до дванаест година.

Имајући у виду наведени чињенични опис радње извршења из пресуде Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нв 93-20х од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Bs 300/20h од 19.01.2021. године, као и да је у смислу члана 61. став 4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, приликом доношења одлуке суд везан само за чињенични опис кривичног дела из стране кривичне пресуде, то је Апелациони суд, делимичним усвајањем жалбе браниоца осуђеног, преиначио првостепену пресуду тако што је радње осуђеног АА правно квалификовао према домаћем законодавству као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Наиме, радња кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика одређена је трајним глаголом, што у смислу одредбе члана 112. тачка 30. Кривичног

законика значи да ће предметно кривично дело постојати без обзира да ли је радња извршена једном или више пута. Дакле, кривично дело у питању се у законском смислу схвата као трајно кривично дело, то у конкретном случају више радњи учињених у једном временском периоду од стране осуђеног АА по својим објективним и субјективним елементима представљају једно кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, а не два кривична дела, као то погрешно налази првостепени суд.

Због тога се, по налажењу Апелационог суда, према кривичном законодавству Републике Србије, инкриминисане радње осуђеног АА по свом садржају могу подвести под кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

У осталом делу жалба браниоца осуђеног је неоснована.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио да су у конкретном случају испуњени сви законски услови за признање стране судске пресуде, па је у смислу члана 61. став 1. и 2., члана 58. у вези члана 7. став 1. до 5. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, правилно усвојио предметну замолницу и признао пресуду Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нv 93-20x од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Bs 300/20h од 19.01.2021. године, уносећи у изреку првостепене пресуде, у смислу члана 62. став 2. наведеног Закона, одлуку о усвајању замолнице, назив надлежног суда државе молиље који је пресуду донео, потпуну изреку стране кривичне пресуде и изрекао је санкцију, док је у образложењу побијане пресуде изнео разлоге којима се руководио приликом изрицања кривичне санкције.

Првостепени суд је правилно из достављеног материјала уз замолницу утврдио да је осуђени АА, држављанин РС, са пребивалиштем у Крушевцу, ..... пресудом Покрајинског суда за кривичне ствари Беч 044 Нv 93-20x од 17.09.2020. године, у вези са одлуком Вишег покрајинског суда Беч 22 Bs 300/20h од 19.01.2021. године осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци и да му је изречена мера присилног удаљења - депортације из Аустрије у Србију уз неограничену забрану уласка, да је да је започео са издржавањем казне, да је планирани истек казне предвиђен за 08.11.2025. године, као и да је осуђеном у изречену казну урачунато време до сад проведено на издржавању казне затвора и време проведено у притвору у периоду почев од 08.05.2020. године у 7:10 часова, до 17.09.2020. године у 10:54 часова, у истражном затвору у Републици Аустрији, као и да је осуђени АА изјавио да није сагласан са трансфером у Републику Србију.

Апелациони суд такође налази да је правилно првостепени суд нашао да су испуњени услови за премештај осуђеног АА, из земље изрицања казне, Републике Аустрије у земљу издржавања казне, Републику Србију.

Наиме, чланом 65. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима је предвиђено да држављанин Републике Србије који у страниј држави издржава кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободe може бити премештен у Републику Србију у циљу издржавања кривичне санкције. Надаље у члану 68. тачка 1. и 2. наведеног закона прописане су претпоставке за премештај према којима премештај осуђеног у Републику Србију ради извршења стране кривичне пресуде може се извршити ако су испуњене претпоставке предвиђене чланом 7. овог закона и једна од следећих претпоставки: 1) да ће извршење кривичне санкције у Републици Србији побољшати изгледе за друштвену рехабилитацију осуђеног; 2) да је осуђени сагласан са премештајем.

Исто тако Конвенцијом о трансферу осуђених лица ("Сл. лист СРЈ - Међународни уговори", бр. 4/2001) у члану 3. став 1. прописано је да до трансфера може доћи само под следећим условима: да осуђено лице мора бити држављанин земље у којој казна треба да буде издржана, пресуда мора бити правноснажна, преостали део казне коју осуђено лице треба да издржи мора бити у трајању од најмање шест месеци од дана када је примљен захтев за његов трансфер или у неограниченом трајању, када због година старости, менталног или физичког стања једна од држава сматра неопходним, осуђено лице или његов представник, морају дати сагласност за трансфер, дела или пропусти због којих је дошло до кажњавања морају се, по праву државе издржавања казне, сматрати кривичним делима или би то били у случају да се догоде на њеној територији и држава изрицања казне или држава издржавања казне морају се договорити око трансфера.

Чланом 3. Додатног протокола Конвенције о трансферу осуђених лица који се односи на прогон и депортацију осуђених лица је одређено да након пријема захтева од државе која изриче казну, држава која је спроводи може да, зависно од одредаба овог члана, пристане на трансфер осуђеног лица без пристанка тог лица, када пресуда донета у односу на овог другог, или административна одлука која је последица те пресуде, укључује налог за протеривање или депортацију или било коју другу меру на основу које том лицу више неће бити дозвољено да остане на територији државе која изриче казну од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

Код напред наведеног стања ствари, а имајући у виду да кривично дело поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи представља кривично дело по закону Републике Србије, како за исто кривично дело није правноснажно окончан поступак пред домаћим судом, односно како кривична санкција није у потпуности извршена, те како кривично гоњење односно извршење кривичне санкције није искључено због застарелости, амнестије или помиловања, то су по налажењу Апелационог суда у свему испуњене претпоставке за пружање међународне правне помоћи, у смислу напред наведених одредби Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и Конвенције о трансферу осуђених лица са додатним протоколом, и то како признање и извршење стране кривичне пресуде, односно премештај осуђеног АА из земље изрицања казне у земљу издржавања казне.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалбе браниоца осуђеног, Апелациони суд налази да је жалба неоснована.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, у жалби браниоца осуђеног АА се наводи да је првостепени суд требао да цени одредбе нашег Кривичног законика, при чему би се по ставу жалбе браниоца и блажом казном постигла сврха кажњавања.

Наиме, Апелациони суд је као и првостепени суд у смислу члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима кривичну санкцију изрекао према кривичном законодавству Републике Србије, при чему изречена кривична санкција није строжа од санкције изречене у страног кривичној пресуди.

Приликом одмеравања казне Апелациони суд је као и првостепени суд имао у виду све у овом погледу релевантне чињенице и околности, па је као отежавајуће и олакшавајуће околности осуђеном узео напред наведене околности из пресуде страног суда, а посебно као отежавајућу околност да је раније више пута осуђиван, између осталог и за кривична дела разбојништва и тешка крађа, па га је осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, дакле као и

инострани суд, уз урачунавање времена проведеног у притвору и на издржавању казне, како је то наведено у изреци ове пресуде, налазећи да је изречена казна сразмерна тежини учињеног кривичног дела и степену кривице осуђеног и као таква подобна да у потпуности оствари сврху кажњавања прописану законом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4. став 2. и члана 42. КЗ.

Сходно изнетом, неоснован је жалбени предлог браниоца осуђеног за изрицање блаже казне осуђеном, посебно што у жалби нису наведене такве околности које би оправдале овакав предлог.

Део пресуде који се односи на одузимању имовинске користи и опојне дроге од осуђеног АА је такође правилан, па како у односу на наведени део није било жалби овлашћених лица у том делу пресуда је остала неизмењена.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу чланова 459. и 457. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,  
Тамара Милојевић,с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Весна Алексић**

**Председник већа-судија,  
Радоман Спарић,с.р.**